

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 06 0 U 021436 25 U
Novi Travnik, 16.3.2026. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Lazarela Porić, kao predsjednice vijeća, Aida Pezer-Alić i Vesna Vujica, kao članice vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Samre Šiljak, u upravnom sporu po tužbi tužiteljice A. (H.) kćeri O., T., ..., zastupane po punomoćniku Goran Halidu, advokatu iz Travnika, protiv tuženog Federalni zavod za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar, radi poništenja rješenja broj: broj: FZ 3/2/2-35-2-1703-12/19 MB/OB: ... od 01.10.2025 god iRješenja broj:FZ9/2/1-31-1-1841-37/25 od 13.06.2025. godine, na nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 16.3.2026. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Tužba se odbija kao neosnovana.

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 240,00 KM, kao neosnovan.

Obrazloženje

Rješenjem tuženog organa uprave Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje/Federalnog zavoda za mirovinsko i invalidsko osiguranje Mostar broj: FZ 3/2/2-35-2-1703-12/19 MB/OB: od 01.10.2025 godine odbijena je žalba tužiteljice izjavljena protiv rješenja Kantonalne administrativne službe za Kanton Srednja Bosna - Travnik broj:FZ9/2/1-31-1-1841-37/25 od 13.06.2025. godine kojim se tužiteljici ne priznaje prava iz invalidskog osiguranja jer je Nalazom i ocjenom i mišljenjem Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja - Odjeljenja za prvostepeni postupak broj: ORS-P-ZE-1861/25 utvrđeno da kod tužiteljice liječenje „nije“ završeno.

Blagovremeno podnesom tužbom tužiteljica traži poništenje prednjih rješenja navodeći da je Nalaz i ocjena i mišljenje Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja - Odjeljenja za prvostepeni postupak broj: ORS-P-ZE-1861/25 u kojem je utvrđeno da liječenje „niie“ završeno, suprotno medicinskoj dokumentaciji i zdravstvenom stanju tužiteljice koje se može samo pogoršavati, a prelom noge samo je još dodatno umanjjenje sposobnosti tužiteljice tj. povećanje invaliditeta, koje je i bez preloma jednako gubitku 100% radne sposobnosti, te liječenje preloma noge, rehabilitacija nije razlog tvrdnje da liječenje nije završeno u pogledu njenog zdravstvenog stanja, a posebno psihičkog, jer kod tužiteljice desio gubitak radne sposobnosti (I kategorija invalidnosti) prije loma noge, tj. tužiteljica je postala trajno nesposobna za rad i život bez pomoći druge osobe što je posljedica niz preživjelih trauma, od napuštanja od bivšeg supruga do svih drugih preživljenih dešavanja koja su joj uništila zdravstveno stanje i došla je u stanje invalidne osobe 100% a posebno u pogledu psihičkog stanja, što vuče i korijene od proteklog rata i njenog ranjavanja po kom osnovu je istoj priznat 60% oštećenje i ortopedski dodatak III Stepena. Pobjano Rješenje je nezakonito i neosnovano, suprotno njenom zdravstvenom stanju i dokazima. Zbog toga zahtijeva od Suda da Rješenje poništi i utvrdi na

osnovu dokumentacije koju prilaže uz tužbu, po potrebi uz dodatno ocjenjivanje stanja od nadležnog Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja jer su donošenjem pobijanog rješenja po izjavljenoj žalbi tužiteljici su uskraćena prava na život i primanja po osnovu invaliditeta 100% što joj pripada. Uskraćivanje istoj prava kao invalidnoj osobi 100% , koja se desila nakon „liječenja” zbog loma noge, koja je osoba i bez loma noge potpuno nesposobna za privređivanje i samostalan život (tj. život bez pomoći druge osobe), je uskraćivanja prava bez kojih je njen život nemoguć kao osobe koja je obolila, koja sama živi i ne može čekati rješavanja i priznavanje prava kao invalidna osoba do završetka liječenja loma lijeve noge, obavljanja fizikalne rehabilitacije, uz nastavak s psihijatrijskim tretmanom, imajući u vidu da je i prije loma noge postala invalidna osoba 100%. Psihičko stanje kod tužiteljice može prouzrokovati u narednom periodu i druge povrede opasne po život, koje tužiteljica može izvršiti u momentima kada bude u nemogućnosti da preživi iz materijalnih razloga i svjesnosti da joj se uskraćuje što po njenom ubjeđenju zdravlja osobama kao što je njeno stanje pripadaju i drugima osobama je to pravo već priznato. Da su prednje odluke donesene bez ocjene zdravstvenog stanja A., koje je vidljivo i nesporno iz priložene medicinske dokumentacije, a to može da vidi svaki stručnjak medicinske struke iz neposrednog kontakta, da donosioc pobijanog Rješenja nije pregledao niti uvažio medicinsku dokumentaciju, a posebno onu koja se odnosi na psihičko liječenje, osobe koja je pored svih doživljenih problema i ranjeno lice u proteklom ratu, a ocjena i površnost ocjene i od Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja - Odjeljenja za prvostepeni postupak broj: ORS-P-ZE-1861/25 kojim se utvrđuje da je potrebno nastaviti s liječenjem pod kontrolom ortopeda, te po sanaciji prijeloma obaviti fizikalnu rehabilitaciju i da je neophodno nastaviti s psihijatrijskim tretmanom, je nužno i bez „mišljenja“ „Instituta“ u kojem se ne konstatuje trenutno zdravstveno stanje A. kao invalida koje protekom vremena može biti samo gore —teže za život tužiteljice tj. u mišljenju nedostaje nalaz kakvo je zdravstveno stanje po osnovu priložene medicinske dokumentacije i šta je Institut svojim vještačenjem utvrdio osim „loma“ noge kao uzrok ne priznavanja A. daje invalidna osoba 100% , jer je nesporno da A. dok je živa iz nužde mora se podvrgavati psihičkim tretmanima , a što se tiče predmetnog loma i izlječenja istog prelomljene noge samo je dodatno umanjeње sposobnosti, što može negativno uticati na A. da izvrši i druge nekontrolisane radnje na svoju štetu.

U odgovoru na tužbu se osporava osnovanost tužbe sa zahtjevom da se ista odbije.

Ocjenjujući zakonitost osporenog akta u granicama zahtjeva iz tužbe i razloga tužbe, u smislu odredbe članka 34. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj: 9/05), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Tužba nije osnovana.

Iz sadržaja predmeta proizlazi da je postupak za ostvarivanje prava iz invalidskog osiguranja pokrenut po zahtjevu tužiteljice dana 18.3.2025. godine shodno odredbama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju ("Službene novine FBiH", br. 13/2018 i 93/2019 - odluka Ustavnog suda 90/2021 i 90/2021 od 09.novembra.2021g i 19/2022 i 47/2024 i 19/2025), s tim da prema stanju spisa proizlazi da je tužiteljica i ranije podnosila zahtjeve za ostvarivanje prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja i to 2007.godine, 2019.godine i 2023.godine o kojima su organi uprave odlučili konačnim rješenjima gdje je tužiteljica odbijana sa

zahtjevima uz utvrđenje da invalidnost ne postoji. Prvostepenim rješenjem Kantonalne administrativne službe u Travniku, broj: FZ9/2/1-31-1841-37/25 broj: 1161224664 od 13.06.2025. godine tužiteljici ponovo nisu priznata prava iz invalidskog osiguranja uz obrazloženje da je Nalazom, ocjenom i mišljenjem Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo, Odjeljenje za prvostepeni postupak Zenica, broj: ORS-P-ZE-1861/25 od 27.05.2025. godine utvrđeno da kod imenovane liječenje nije završeno, da je potrebno nastaviti sa liječenjem pod kontrolom ortopeda, te po sanaciji prijeloma obaviti fizikalnu rehabilitaciju i nastaviti sa psihijatrijskim tretmanom, pa shodno odredbama člana 39. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju ane postoji zakonski osnov za priznavanje prava iz invalidskog. Tužiteljica je izjavila žalbu 30.7.2025.godine povodom koje je Institut za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo, Odjeljenje za drugostepeni postupak, nakon uvida u svu medicinsku dokumentaciju i pregleda tužiteljice u svom nalazu, ocjeni i mišljenju od 4.8.2025.godine iznio identično mišljenje prema kojem liječenje nije završeno, cijeneći i medicinsku dokumentaciju dostavljenu uz žalbu i Institutu.

Prema stajalištu ovog suda svi prigovori tužiteljice se ocjenjuju neosnovanim, zbog čega je tužba i odbijena ovom presudom.

Naime, odredbom člana 39. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju propisano je da se prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja stiču za slučaj: starosti, invalidnosti, smrti i fizičke onesposobljenosti.

Članom 48. istog Zakona je propisano da invalidnost, u smislu ovog zakona, postoji kada osiguranik zbog trajnih promjena u zdravstvenom stanju prouzrokovanih povredom na radu, profesionalnom bolešću, povredom van rada ili bolešću koje se ne mogu otkloniti liječenjem ili mjerama medicinske rehabilitacije, pa postane potpuno nesposoban za obavljanje poslova radnog mjesta na koje je bio raspoređen i koje je obavljao prije nastanka invalidnosti. Kod osiguranika iz stava 1. ovog člana postoji promijenjena radna sposobnost kada može da radi puno radno vrijeme na drugim poslovima koji odgovaraju njegovim tjelesnim i psihofizičkim sposobnostima sa ili bez prekvalifikacije odnosno dokvalifikacije. Gubitak radne sposobnosti kod osiguranika iz stava 1. ovog člana, u smislu ovog zakona, postoji kada ne može da obavlja poslove iz stava 2. ovog člana.

Odredbom člana 119. stav 1. istog Zakona propisano je da prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja, prestaju kada u toku korištenja prestanu da postoje uslovi za ostvarivanje tih prava, dok je u stavu 2. istog člana propisano da prava u skladu sa stavom (1) ovog člana prestaju od dana prestanka postojanja uslova za ostvarivanje prava.

Prema odredbi člana 59. istog Zakona, propisano je kada je za rješavanje o pravu iz penzijskog i invalidskog osiguranja potrebno utvrditi invalidnost i potpunu nesposobnost za privređivanje, nosilac osiguranja donosi rješenje o pravima po osnovu tih činjenica utvrđenih na osnovu nalaza, ocjene i mišljenja Instituta, a postupak medicinskog vještačenja, kao i ocjena koja se nakon istog donosi, su regulisani odredbama Pravilnika o kriterijima i postupku medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja (Službene novine F BiH, broj 63/21).

Članom 20. stav 1. navedenog Pravilnika propisano je da se ocjena "Ispitivanje nije završeno" donosi kada na osnovu pregleda lica čije se medicinsko vještačenje vrši i medicinske dokumentacije nije moguće dijagnostički razjasniti zdravstveno stanje lica čije se medicinsko vještačenje vrši i kada se utvrde nove činjenice koje mogu biti od uticaja na ocjenu, a zahtijevaju daljnja ispitivanja, dok je u stavu 2. istog člana propisano da se ocjena "Liječenje nije završeno" donosi se kada se utvrdi da dosadašnjim liječenjem odnosno mjerama rehabilitacije nisu iscrpljene sve mogućnosti liječenja i kada se očekuje da se daljim liječenjem i rehabilitacionim postupcima može poboljšati zdravstveno stanje. U stavu 3. istog člana propisano je da se ocjena "Ispitivanje i liječenje nije završeno" donosi kada istovremeno postoje okolnosti iz stava (1) i (2) ovog člana.

To znači da u situaciji kakva je konkretna, kada „Ispitivanje i liječenje nije završeno”, nisu ispunjeni osnovni preduslovi za konačnu ocjenu radne i zdravstvene sposobnosti tužiteljice, zbog čega je neophodno da tužiteljica provede medicinski postupak u skladu s traženjem stručnog organa vještačenja, da je do konačne ocjene radne sposobnosti potrebno nastaviti sa liječenjem pod kontrolom ortopeda, te po sanaciji prijeloma obaviti fizikalnu rehabilitaciju i nastaviti sa psihijatrijskim tretmanom, a nakon što tužiteljica provede liječenje po preporuci stručnog organa vještačenje (Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo), ista može ponovo podnijeti zahtjev za ocjenu zdravstvenog stanja, kako to pravilno tuženi i navodi u pobijenom rješenju.

Shodno odredbi člana 59. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, nalaz i mišljenje je donijet od strane nadležnog i ovlaštenog Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo. Za utvrđivanje odlučne činjenice (postojanje invalidnosti) nužno je stručno znanje kojim ne raspolaže prosječan čovjek, pa je upravo to i bilo razlogom da se zakonom odredi tko je stručan i ovlašten za utvrđivanje invalidnosti i potpune nesposobnosti za privređivanje, kako je to i propisano navedenom zakonskom odredbom, pa je za potpuno i pravilno utvrđivanje činjeničnog stanja u upravnom postupku za odlučivanje o pravima iz invalidskog osiguranja relevantan samo nalaz i mišljenje Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo.

Dakle, organi uprave, prilikom rješavanja o predmetnom zahtjevu tužiteljice, imaju obvezu pribaviti nalaz i mišljenje spomenutog instituta, pa kako u konkretnom slučaju iz Nalaza, ocjene i mišljenja drugostepene ljekarske komisije od dana 06.03.2025. proizlazi da kod tužiteljice ispitivanje i liječenje nije završeno, to su organi uprave pravilno primijenili odredbu člana 39. a u vezi sa članom 48. i 58. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranu Federacije BiH, kao i član 119. istog zakona.

Slijedom gore navedenog neosnovan je i daljni navod tužiteljice da su povrijeđene odredbe člana 7. i 8. Zakona o upravnom postupku i da tužiteljici nije omogućeno učešće u postupku, obzirom da je upravo suprotno navodima zahtjeva, tužiteljica je bila prisutna na pregledima pred prvostepenom i drugostepenom ljekarskom komisijom, gdje je neposredno pregledana pred obje ljekarske komisije (koje su se neposredno uvjerile o njegovom zdravstvenom stanju) i pritom je tužiteljica priložila svu medicinsku dokumentaciju koju je do tada posjedovala, te su ljekarske komisije imale istu u vidu prilikom ocjene njezine radne sposobnosti, koju su prema sadržajima tih nalaza cijenili uz navođenje te dokumentacije i dato mišljenje i po pitanju obaveze daljnjem psihijatrijskog tretmana, zbog čega se ne može cijeliti kao

osnovan navod da je procjena vršena proizvoljno jer tužiteljici nije utvrđen procent invalidnosti od 100 % i nije detaljno i jasno opisano utvrđeno zdravstveno stanje.

Pri tom treba imati u vidu da je drugostepena ljekarska komisija svoj nalaz i mišljenje dala jasno i stručno i ista kao kolektivno tijelo predstavlja najviši stručni organ za davanje nalaza i mišljenja po pitanju sposobnosti za privređivanje u oblasti penzijsko-invalidskog osiguranja, pa se osporeno rješenje tuženog upravo mora bazirati na ljekarskom stručnom mišljenju navedene ljekarske komisije, a koja je zaključila da kod tužiteljice ispitivanje i liječenje nije završeno. Dalje, tužiteljica je imala je mogućnost izjavljivanja žalbe protiv prvostepenog rješenja, te podnošenja tužbe protiv osporenog rješenja, na koji način joj je omogućeno učešće u postupku, te se u konkretnom slučaju ne radi o bilo kakvoj povredi zakona na štetu tužiteljice, niti o povredi bilo kojeg drugog prava, kako se to u tužbi navodi .

Dakle, neprihvatljivi su navodi tužiteljice o povredi odredbi iz članova 7., 8., 41.,133., 141., 138, 128.,129., 239.i 246. Zakona o upravnom postupku Federacije BiH, te su isti od strane ovog suda cijenjeni kao paušalni i ničim obrazloženi.

Zahtjev tužiteljice za naknadu troškova upravnog spora na ime sastava tužbe u iznosu od 240,00 KM odbijen je na temelju člana 55. Zakona o upravnim sporovima, u vezi sa članom 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15).

Imajući u vidu sve gore navedeno ovaj sud je zaključio da je postupak koji je prethodio donošenju osporenog rješenja tuženog pravilno proveden, da je činjenično stanje potpuno i pravilno utvrđeno i da je na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenjeno materijalno pravo, zbog čega je na osnovu člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima Federacije BiH odlučeno kao u izreci ove presude.

Zapisničar

Samra Šiljak

Predsjednica vijeća

Lazarela Porić

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude žalba nije dopuštena.

(član 40. Zakona o upravnim sporovima Federacije BiH)